

Izabela Jarosińska

"Rzeczywistość koncentracyjna",
Tadeusz Drewnowski, "Miesięcznik
Literacki", R. 5 (1970), nr 10 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/40, 194

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) DREWNOWSKI Tadeusz: Rzeczywistość koncentracyjna. "Miesięcznik Literacki" R.V: 1970 nr 10 s. 29-41.

Kontynuacja dawniejszych rozważań autora nad twórczością Tadeusza Borowskiego. Przedmiotem szczegółowej analizy są tu opowiadania przed- i po-obozowe, przy czym w centrum zainteresowania znajduje się pytanie, czy człowiek, który przeżył obóz koncentracyjny i postawiony zostaje wobec zupełnie nowej sytuacji, może się odrodzić, wyzwolić od swojej "świadomości zlagrowanej". Autor zauważa zamierzoną polemiczność prozy Borowskiego wobec europejskiej moralistyki, wszelkich utopii moralnych; opowiadania Borowskiego spoza obozów nazywa "wielką utopią negatywną naszych czasów".

I.J.

BP/40

(II) LAM Andrzej: ... teraz Ty poczywaj. "Miesięcznik Literacki" R.V: 1970 nr 12 s. 54-57.

Artykuł okolicznościowy - po śmierci Juliana Przybosa, daje ogólne omówienie zasadniczych wątków jego twórczości. Przybós związany był silnie z kulturą chłopską, ale poezja jego programowo poza nią wykraczała, przynależąc do kultury przemysłowej. Wiersz Przybosa jest opisem aktu tworzenia, świadectwem pracy poetyckiej. Historię pojmował on jako ciągłą twórczość, budowanie, i przekonany był, iż poezja współczesna, ściśle związana z nowoczesną rewolucją naukową i techniczną, staje się fragmentem społecznego procesu pracy, a jej zadaniem jest stworzenie współczesnej kultury pracy.

I.J.

BP/40